II

(Forberedende retsakter)

KOMMISSIONEN

Ændret forslag til Rådets forordning (EØF) om finansiel og faglig bistand til og økonomisk samarbejde med udviklingslandene I Asien og Latinamerika (1)

(91/C 284/05)

KOM(91) 364 endelig udg.

(Forelagt af Kommissionen i henhold til EØF-Traktatens artikel 149, stk. 3, den 9. oktober 1991)

(1) EFT nr. C 119 af 4. 5. 1991, s. 6.

KOMMISSIONENS OPRINDELIGE FORSLAG	ÆNDRET FORSLAG (Hvis der ikke er anført nogen tekst i denne spalte, betyder dette, at teksten er uændret)
RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —	
under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 235,	
under henvisning til forslag fra Kommissionen,	
under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet, og	
ud fra følgende betragtninger:	
Fællesskabet har som led i sine forbindelser med udviklingslandene i Asien og Latinamerika (ALA-landene) siden 1976 iværksat et finansielt og fagligt samarbejde, som senere er blevet suppleret med et økonomisk samarbejde; disse samarbejdsformer indgår som led i en global politik over for alle udviklingslande, der tillige omfatter øget samhandel, såvel ved integrering af disse lande i det multilaterale samhandelssystem som ved hjælp af passende foranstaltninger fra de kompetente internationale organisationers side og specifikke foranstaltninger såsom Fællesskabets generelle præferenceordning;	
Fællesskabets igangværende udbygning og dets øgede betydning på internationalt plan berettiger en videreførelse af de bestræbelser, der udfoldes i retning af øget økonomisk samarbejde af gensidig interesse og øget udviklingsbistand fra Fællesskabet til ALA-landene, udvidelse til andre lande eller sektorer, afsættelse af flere midler og øgede bestræbelser for at skabe bedre overensstemmelse med de nationale og lokale behov i hver enkelt region;	

KOMMISSIONENS OPRINDELIGE FORSLAG	ÆNDRET FORSLAG
Det Europæiske Råd har gentagne gange bekræftet Fællesskabets politiske vilje til at forstærke samarbejdet med de regioner i verden, hvor udviklingsniveauet er for lavt, ved hjælp af en øget, koordineret og mere varieret bistandsindsats fra Fællesskabets og medlemsstaternes side;	
Europa-Parlamentet har efter at have foretaget en dybtgående undersøgelse af spørgsmålet i løbet af flere af sine møderækker givet udtryk for ønsket om en sådan udbygning og en revision af det gældende retsgrundlag for at sikre større effektivitet og gennemsigtighed;	Europa-Parlamentet har efter at have foretaget en dybtgående undersøgelse af spørgsmålet i løbet af flere af sine møderækker givet udtryk for ønsket om en sådan udbygning og en revision af det gældende retsgrundlag for at sikre større effektivitet og gennemsigtighed; det har ligeledes opfordret til iværksættelse af en reel udviklingsstrategi, som bygger på flerårige programmer, der er tilpasset de konkrete behov i de to verdensdele, som omfatter en række aktioner, der er afstemt efter de forskellige situationer i landegrupperne på disse to kontinenter, og hvortil der afsættes tilstrækkelige bevillinger;
	det skal sikres, at budgetmyndigheden orienteres om projektplanlægningen og de finansielle følger heraf, og at der skabes gennemsigtighed i forbindelse med samfinansiering mellem medlemsstaterne og andre bistandsydere;
Rådet har vedtaget en række konklusioner, som støtter de af Kommissionen foreslåede langsigtede retningslinjer for dette samarbejde, hvad angår den prioritering, der skal foretages, og de sektorer, der skal tages i betragtning, samt hensigtsmæssigheden af at forhøje de dertil afsatte midler og gøre det muligt at foretage en vejledende mellemfristet programmering deraf;	
samtidig med, at Rådet og Europa-Parlamentet har bekræftet de traditionelle aktionsområder, har disse institutioner fastlagt en række nye prioriterede områder, navnlig hvad angår miljøet, udviklingens menneskelige dimension og det økonomiske samarbejde betragtet som en foranstaltning af gensidig interesse for Fællesskabet og partnerlandene;	
der bør fastsættes forvaltningsmæssige regler for den finansielle og faglige bistand til og det økonomiske samarbejde med ALA-landene;	
Rådets forordning (EØF) nr. 442/81 af 17. februar 1981 om finansiel og faglig bistand til ikke-associerede udviklingslande [1] bør derfor ophæves og erstattes af nærværende forordning;	

[1] EFT nr. L 48 af 21. 2. 1981, s. 8.

KOMMISSIONENS OPRINDELIGE FORSLAG	ÆNDRET FORSLAG
Traktaten indeholder ikke anden hjemmel til vedtagelse af denne forordning end artikel 235 —	
UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:	
Artikel 1	*Artikel 1*
Fællesskabet viderefører og udvider et EF-samarbejde med udviklingslandene i Asien og Latinamerika (som ikke har undertegnet Lomé-konventionen og ikke er omfattet af Fællesskabets samarbejdspolitik over for Middelhavsområdet), i det følgende benævnt »ALA-landene«. Dette samarbejde omfatter finansiel og faglig udviklingsbistand og økonomisk samarbejde. I denne sammenhæng lægger Fællesskabet den allerstørste vægt på fremme af menneskerettighederne, øget frihandel, øget kulturelt samkvem samt miljøbeskyttelse ved hjælp af en stadig mere omfattende dialog af fælles interesse vedrørende politiske, økonomiske og sociale spørgsmål.	Fællesskabet viderefører og udvider et EF-samarbejde med udviklingslandene i Asien og Latinamerika (som ikke har undertegnet Lomé-konventionen og ikke er omfattet af Fællesskabets samarbejdspolitik over for Middelhavsområdet), i det følgende benævnt »ALA-landene«. Dette samarbejde omfatter finansiel og faglig udviklingsbistand og økonomisk samarbejde. I denne sammenhæng lægger Fællesskabet den allerstørste vægt på fremme og beskyttelse af menneskerettighederne, herunder de kulturelle og etniske aspekter heraf, støtte til demokratiseringsprocesserne, specielt hvad angår ligestilling af kvinder, øget frihandel, øget kulturelt samkvem samt miljøbeskyttelse ved hjælp af en stadig mere omfattende dialog vedrørende politiske, økonomiske og sociale spørgsmål med det formål at fremme en fælles varig udvikling.
	For så vidt angår foranstaltninger, der direkte kommer de befolkningsgrupper til gode, som står over for alvorlige udviklingsproblemer, er den eneste betingelse for ydelsen af denne bistand imidlertid, at den med sikkerhed kommer målgrupperne til gode effektivt og uden indgriben.
Artikel 2	*Artikel 2*
Alle ALA-lande er berettiget til at få del i den finansielle og faglige bistand og det økonomiske samarbejde.	
Ud over stater og regioner kan decentrale forvaltninger, offentlige tjenester, lokalsamfund eller traditionelle samfund, private institutter og erhvervsvirksomheder, herunder kooperativer, samt ikke-statslige organisationer være modtagere og partnere.	Ud over stater og regioner kan decentrale forvaltninger, offentlige organisationer, regionale organisationer, offentlige tjenester, lokalsamfund eller traditionelle samfund, særlige erhvervsgrupper, private institutter og erhvervsvirksomheder, private, økonomiske og juridiske personer herunder kooperativer, erhvervsdrivende foreninger, foreninger og stiftelser med en nøje defineret målsætning samt ikke-statslige organisationer være modtagere og partnere.

KOMMISSIONENS OPRINDELIGE FORSLAG	ÆNDRET FORSLAG
Finansiel og faglig bistand	**Finansiel og faglig bistand**
Artikel 3	*Artikel 3*
Den finansielle og faglige bistand tager navnlig sigte på at forbedre levevilkårene for de mest trængende befolkningsgrupper og gennemføre foranstaltninger på områder, hvor det er vanskeligt at tilvejebringe midler indefra, men som har stor strategisk betydning for udviklingen i disse lande eller for det internationale samfund som helhed.	Den finansielle og faglige bistand tager navnlig sigte på at forbedre levevilkårene for de mest trængende befolkningsgrupper, herunder navnlig kvinderne, idet der gennemføres programmer og projekter på samtlige områder, hvor EF-bistanden kan forventes at spille en afgørende rolle; der gennemføres navnlig aktioner på områder, hvor det er vanskeligt at tilvejebringe de finansielle og menneskelige ressourcer indefra.
Bistanden tager først og fremmest sigte på de bestræbelser, der udfoldes af de fattigste ALA-lande.	
Artikel 4	*Artikel 4*
Den finansielle og faglige bistand tager navnlig sigte på udvikling af landdistrikterne og forbedring af fødevaresikkerheden.	Den finansielle og tekniske bistand gives først og fremmest og i behørigt begrundede tilfælde til aktiviteter i de ALA-lande, hvor udviklingen i landdistrikterne og fødevaresikkerheden er hæmmet af en generel mangel på infrastrukturer. På dette område vil der blive taget hensyn til problemerne for de små byer, som betjener landdistrikterne.
	Artikel 4 a (ny)
	Miljøet og naturressourcerne vil udgøre et nyt højprioriteret område inden for det finansielle og faglige samarbejde. En del af de samlede midler, der afsættes til finansielt og fagligt samarbejde, vil blive forbeholdt særlige miljøbeskyttelsesprojekter. En sådan reserve kan forhøjes inden for den årlige budgetprocedures rammer og vil blive anvendt til finansiering af projekter og programmer, som tager sigte på — at bevidstgøre offentligheden, uddanne ledere og teknikere og i almindelighed udbygge ALA-landenes infrastrukturer — at gennemføre feasibility-undersøgelser og pilotprojekter.
	Artikel 4 b (ny)
	Der skal på alle interventionsområderne tages hensyn til udviklingens menneskelige dimension.

KOMMISSIONENS OPRINDELIGE FORSLAG	ÆNDRET FORSLAG
	Blandt de dårligst stillede grupper skal kvinderne prioriteres særlig højt, og der må vedtages programmer og projekter, der har til formål at styrke kvindens rolle som drivkraft for udviklingen, navnlig inden for landbrugsproduktionen og basisorganisationerne. Disse projekter og programmer skal tjene til at øge kvindernes aktive deltagelse ikke blot i produktionsprocesserne, men også i de sociale aktiviteter og i beslutningsprocesserne på lige fod med mændene.
	Der ydes bistand til de forskellige oprindelige etniske grupper gennem aktioner, der skal styrke opretholdelsen af deres kultur og samfundssystem.
	Ved tildeling af bistand bør der tages hensyn til de demografiske problemer, sådan at der stilles økonomiske og menneskelige midler til rådighed for de foranstaltninger, som forelægges med basissamfundets samtykke.
	Disse foranstaltninger kan omfatte oplysning om familieplanlægning, f.eks. inden for rammerne af sundhedslære eller undervisningsaktiviteter.
	Fællesskabet kan bidrage til at forbedre levevilkårene i storbyerne ved at yde støtte til foranstaltningerne, som omfatter:
	— overførsel af knowhow med henblik på løsning af problemerne vedrørende infrastrukturen i byerne i almindelighed og vedrørende bolig, sundhed og transport i særdeleshed
	— gennemførelse af projekter, der tager sigte på den uformelle sektor.
	Artikel 4 c
	(ny)
	Udviklingens kulturelle dimension bør være et fast mål i alle de aktiviteter og programmer, som Fællesskabet deltager i.
	Artikel 4 d
	(ny)
	Udviklingens strukturelle dimension er et højprioriteret område, som bør medtages i det finansielle og faglige samarbejde med henblik på at overvinde vigtige finansielle og faglige forhindringer og de sociale konsekvenser, som mange ALA-lande lider under på grund af den hårde strukturtilpasningspolitik.

KOMMISSIONENS OPRINDELIGE FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

Der kan ydes bistand til visse foranstaltninger med strukturelt sigte inden for en sektor som helhed, en region i et land eller en gruppe lande med henblik på at fremme en varig udvikling. I sådanne tilfælde bør det overvejes at koordinere indsatsen med de øvrige internationale finansieringsinstitutioner og de bilaterale donorer.

Artikel 4 e

(ny)

En del af bistanden kan anvendes til reparation og genopbygning efter ulykker eller katastrofer af enhver art samt til forebyggelse heraf.

Artikel 4 f

(ny)

Den finansielle og faglige bistand kan ydes til ALA-landene med henblik på udarbejdelse af programmer til narkotikabekæmpelse, som også indeholder præventive foranstaltninger, eller projekter til omlægning af afgrøder.

Artikel 4 g

(ny)

Det regionale samarbejde mellem udviklingslande skal betragtes som et vigtigt område for finansiel og faglig bistand, bl.a. på følgende områder:

— samarbejde på miljøområdet

— udbygning af samhandelen inden for regionen

— udbygning af de regionale institutioner

— støtte til integration og indførelse af politikker og aktiviteter, der er fælles for flere udviklingslande

— kommunikation, herunder telekommunikation, navnlig hvad angår normer, net og tjenester

— forskning og uddannelse med tilknytning til udvikling

— samarbejde på energiområdet

— kulturelt samarbejde.

KOMMISSIONENS OPRINDELIGE FORSLAG	ÆNDRET FORSLAG
	Artikel 4b (ny) Med det formål at forbedre effektiviteten på alle de interventionsområder, der hører under denne forordning, må bistanden fra medlemsstaterne og de øvrige internationale donorer — stater eller finansieringsinstitutioner — koordineres mere effektivt.
Artikel 5 Den finansielle og faglige bistand kan udvides til at omfatte de forholdsvis mere velstillede lande i Asien og Latinamerika på særlige områder og i særlige tilfælde, hvor Fællesskabets intervention finder sted som reaktion på katastrofer eller sikrer, at der gennemføres nye foranstaltninger eller politikker, der er vigtige på regionalt eller internationalt plan, inden for følgende sektorer:	*Artikel 5*
— narkotika	
— miljø og naturressourcer	
— institutionel udbygning	
— pilotprojekter til fordel for særlig dårligt stillede befolkningsgrupper	
	— fremme af kulturlivet
	— sundhedsvæsen
— regionalt samarbejde.	
Økonomisk samarbejde	**Økonomisk samarbejde**
Artikel 6 Det økonomiske samarbejde bidrager til at skabe øget udvikling i ALA-landene ved at bistå dem med at drage størst mulig fordel af de muligheder, som forøgelsen af den internationale samhandel, herunder det store europæiske marked, frembyder, og ved at styrke det europæiske erhvervslivs og den europæiske teknologis og knowhows tilstedeværelse.	*Artikel 6* Det økonomiske samarbejde bidrager til at skabe en varig udvikling i ALA-landene ved at bistå dem med at drage størst mulig fordel af deres økonomiske, videnskabelige og menneskelige ressourcer og af de muligheder, som forøgelsen af den internationale samhandel, herunder det store europæiske marked, frembyder, og ved at styrke det europæiske erhvervslivs og den europæiske teknologis og knowhows tilstedeværelse.
Samarbejdet tilsigter navnlig at støtte de lande, der gennemfører makroøkonomiske politikker og strukturpolitikker, som har til formål at liberalisere samhandelen, åbne for investeringerne og fremme teknologioverførslen, bl.a. ved at beskytte intellektuel ejendomsret.	

KOMMISSIONENS OPRINDELIGE FORSLAG	ÆNDRET FORSLAG
Artikel 7	*Artikel 7*
Det økonomiske samarbejde finder bl.a. sted i følgende tre sektorer:	
1) Forbedring af det videnskabelige og teknologiske potentiel og den økonomiske, sociale og kulturelle baggrund via uddannelsestiltag og overførsel af knowhow. Disse foranstaltninger henvender sig især til ledende personale, økonomiske beslutningstagere og undervisere og omfatter alle økonomiske, faglige og videnskabelige områder, herunder energi, industri- og byøkologi og serviceteknologi.	
	Der tages særligt hensyn til begge parters sammenslutninger af forskningsinstitutter og -centre samt til disses evne til hurtigt at tilegne sig viden og moderne teknologi og udbrede denne i modtagerlandet. Programmerne kan endvidere være rettet mod forvaltningsstrukturen, økonomiske beslutningstagere og undervisere.
2) Forbedring af den institutionelle struktur med henblik på at skabe en lovgivningsmæssig og social baggrund, der er mere udviklingsfremmende.	2) Forbedring af den institutionelle struktur med henblik på at skabe en lovgivningsmæssig, økonomisk og social baggrund, der er mere udviklingsfremmende.
3) Støtte til virksomheder, bl.a. i form af uddannelsestiltag og faglig bistand, etablering af kontakter mellem virksomheder og foranstaltninger, der fremmer adgangen til større markeder, jf. dog de særlige bestemmelser vedrørende fælles virksomheder i Rådets forordning (EØF) nr. . . .(1).	3) Støtte til virksomheder, bl.a. i form af aktioner vedrørende uddannelse, handelsfremme og faglig bistand, etablering af kontakter mellem virksomheder og foranstaltninger, der fremmer adgangen til større markeder, jf. dog de særlige bestemmelser vedrørende fælles virksomheder i Rådets forordning (EØF) nr. . . . [EC-IIP] (1).
Det regionale samarbejde skal betragtes som en vigtig del af det økonomiske samarbejde, især på følgende områder:	Det regionale samarbejde skal betragtes som en vigtig del af det økonomiske samarbejde, især på følgende områder:
— samarbejde om industri- og byøkologi	— samarbejde om industri- og byøkologi
— samhandel inden for hver region	— samhandel inden for hver region og navnlig støtte til det økonomiske samarbejde, der udvikles mellem en række lande
— regionale institutioner, der arbejder for øget økonomisk integration	— regionale institutioner, der arbejder for øget økonomisk integration
(1) EFT nr. L . . .	(1) EFT nr. L . . .

KOMMISSIONENS OPRINDELIGE FORSLAG	ÆNDRET FORSLAG
— regionalpolitik	— regionalpolitik
— kommunikation, herunder telekommunikation	— kommunikation, herunder telekommunikation
— forskning og uddannelse	— forskning og uddannelse
— samarbejde på energiområdet.	— samarbejde på energiområdet
	— industrielt samarbejde
	— samarbejde inden for kulturel udveksling.
Gennemførelsesbestemmelser	**Gennemførelsesbestemmelser**
Artikel 8	*Artikel 8*
Den finansielle og faglige bistand og det økonomiske samarbejde tager som hovedregel form af gavebistand og hidrører fra finansielle midler, der er afsat på De Europæiske Fællesskabers almindelige budget. Der tilstræbes samfinansiering med medlemsstaterne eller andre donorer i forbindelse med øget koordinering. Bistandens karakter af EF-bistand skal dog i videst mulig udstrækning opretholdes.	Den finansielle og faglige bistand og det økonomiske samarbejde tager som hovedregel form af gavebistand og hidrører fra finansielle midler, der er afsat på De Europæiske Fællesskabers almindelige budget. Der tilstræbes samfinansiering med medlemsstaterne eller andre donorer — stater eller internationale finansieringsinstitutioner — i forbindelse med øget koordinering. Bistandens karakter af EF-bistand skal dog i videst mulig udstrækning opretholdes.
	Overalt, hvor det er muligt, vil der på basis af flerårige prognoser for Fællesskabets samarbejde med ALA-landene for hvert mål blive foretaget en flerårig planlægning pr. land og eventuelt pr. region.
Artikel 9	
1. Den finansielle og faglige bistand kan dække samtlige importudgifter og lokale udgifter i forbindelse med gennemførelse af projekter og programmer.	
Bl.a. kan drifts- og vedligeholdelsesudgifter dækkes, når det drejer sig om økonomiske samarbejdsforanstaltninger, uddannelses- og forskningsprogrammer samt udviklingsprojekter og -programmer, idet udgifterne for udviklingsprojekternes og -programmernes vedkommende dog kun kan dækkes i startfasen og i gradvis aftagende omfang.	
2. Der skal systematisk tilstræbes finansiel deltagelse fra parternes (lande, lokalsamfund, virksomheder, individuelle støttemodtagere) side i den udstrækning, de har mulighed herfor, samt under hensyntagen til den enkelte foranstaltnings egenart. Der kan ikke ydes EF-bistand til betaling af skatter, told og afgifter samt køb af jordarealer.	

KOMMISSIONENS OPRINDELIGE FORSLAG	ÆNDRET FORSLAG
3. Normalt dækkes udgifter til analyser og ekspertundersøgelser på kort og lang sigt, der har til formål at bistå støttemodtagerne og Kommissionen med fastlæggelsen af den overordnede politik, planlægningen og gennemførelsen af foranstaltninger samt kontrol- og evalueringsarbejdet, af Fællesskabet, enten som led i finansieringen af individuelle foranstaltninger eller separat.	
Artikel 10	
Alle fysike og juridiske personer i medlemsstaterne kan deltage i udbud, licitationer, aftaler og kontrakter på lige vilkår.	
For den finansielle og faglige bistands vedkommende udvides denne deltagelse i almindelighed til modtagerstaten og kan i individuelle tilfælde også udvides til andre udviklingslande.	
I ekstraordinære og behørigt begrundede tilfælde kan der tillades anden oprindelse for særlige komponenters vedkommende.	
Artikel 11	
1. Projekter og programmer, som omfatter ydelse af bistand, der indebærer udgifter for Fællesskabet på mere end 2 mio. ECU, samt omfattende ændringer af og eventuelt nødvendige overskridelser af disse foranstaltninger på mere end 20 % af det oprindeligt fastsatte beløb vedtages efter den i artikel 12, stk. 2, fastsatte procedure.	
2. Efter den i artikel 12, stk. 3, fastsatte procedure vedtages i fornødent omfang de retsakter, der er nødvendige for:	
— at samordne Fællesskabets samarbejdsaktioner og de foranstaltninger, der kan træffes af medlemsstaterne på et bilateralt grundlag	
— at fastsætte de flerårige vejledende retningslinjer for de vigtigste partnerlande	
— at fastlægge samarbejdets interventionsområder inden for bestemte temaer eller sektorer.	

KOMMISSIONENS OPRINDELIGE FORSLAG	ÆNDRET FORSLAG
Artikel 12	*Artikel 12*
1. Kommissionen bistås af et udvalg, der består af repræsentanter for medlemsstaterne, og som har Kommissionens repræsentant som formand.	1. Kommissionen er ansvarlig for forvaltningen af bistanden og gennemførelsen af de bevillinger, som budgetmyndigheden har afsat. Den bistås af et udvalg, der består af repræsentanter for medlemsstaterne, og som har Kommissionens repræsentant som formand.
2. Kommissionens repræsentant forelægger udvalget et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes. Udvalget afgiver en udtalelse om dette udkast inden for en frist, som formanden kan fastsætte under hensyntagen til, hvor meget det pågældende spørgsmål haster. Det udtaler sig med det flertal, som er fastsat i Traktatens artikel 148, stk. 2, for vedtagelse af de afgørelser, som Rådet skal træffe på forslag af Kommissionen. Under afstemninger i udvalget tillægges de stemmer, der afgives af repræsentanterne for medlemsstaterne, den vægt, der er fastlagt i nævnte artikel. Formanden deltager ikke i afstemningen.	
Kommissionen vedtager foranstaltninger, der straks finder anvendelse. Hvis de ikke er i overensstemmelse med den af udvalget afgivne udtalelse, underrettes Rådet dog straks af Kommissionen om sådanne foranstaltninger. I så fald udsætter Kommissionen gennemførelsen af de foranstaltninger, den har truffet afgørelse om, i et tidsrum på en måned.	
Rådet kan med kvalificeret flertal træffe en anden afgørelse inden for det tidsrum, der er nævnt i andet afsnit.	
3. Kommissionens repræsentant forelægger udvalget et udkast til foranstaltninger, der skal træffes. Udvalget afgiver en udtalelse om dette udkast inden for en frist, som formanden kan fastsætte under hensyntagen til, hvor meget det pågældende spørgsmål haster, i givet fald ved afstemning.	
Udtalelsen optages i mødeprotokollen; derudover har hver medlemsstat ret til at anmode om, at dens holdning indføres i mødeprotokollen.	
Kommissionen tager størst muligt hensyn til udvalgets udtalelse. Den underretter udvalget om, hvorledes den har taget hensyn til dets udtalelse.	

KOMMISSIONENS OPRINDELIGE FORSLAG	ÆNDRET FORSLAG
Artikel 13	*Artikel 13*
Kommissionen forelægger Rådet og Europa-Parlamentet en årlig rapport om gennemførelsen af denne forordning med oplysning om de opnåede resultater og de projekter og programmer, der er finansieret i årets løb.	Kommissionen forelægger Rådet og Europa-Parlamentet en årlig rapport om gennemførelsen af denne forordning med oplysning om de opnåede resultater og de projekter og programmer, der er finansieret i årets løb over Fællesskabets almindelige budget.
Derudover fremlægges der ved hver femårig periodes afslutning en sammenfattende rapport, som belyser den løbende evaluerings resultater.	Endvidere forelægges der ved hver femårig periodes afslutning en sammenfattende rapport for Rådet og Europa-Parlamentet, som belyser evalueringen af de finansierede projekter.
Artikel 14	
Forordning (EØF) nr. 442/81 ophæves.	
Alle henvisninger til nævnte forordning gælder som henvisninger til nærværende forordning.	
Artikel 15	
Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende.*	
Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.	